

Aleksis K

Susipula

Ystävämme Euroopan Unioni on lopultakin puuttunut siihen polttavaan kysymykseen, että Suomessa on liian vähän susia. Niitä lasketaan olevan vain parisataa, ja silti niitä ammutaan, vaikka EU:n susidirektiivin numero 11746815/1847Sus aivan selvästi sanoo, että Suomen kokoisessa maassa pitää olla tuhat sutta. EU on haastanut meidät Brysselin raastuvanoikeuteen vastaamaan liian hölläkätisesti annetuista sudenkaatoluvista.

Nolo juttu. Meillä on siis 800 suden vajuus, jota pitää ruveta äkkiä täyttämään. Onneksi sudenhankintatapoja on useita, kun vain riittää poliittista tahtoa niiden käyttämiseksi.

Ensi hätään tietysti pitää panna Ähtärin ja Ranuan ja muiden susitarhojen asukit tosi toimiin, koska sillä tavallahan niitä uusia susia syntyy. Uroshukille kenties kannattaa syöttää Viagraa ja ne on vapautettava lemmentöihin kokonaan niin, ettei niiden tarvitse enää keikistellä uteliaitten pälisteltävänä. Naaraat voivat olla näytillä odotusaikana – saavathan ne sillä lailla ilmaista lisäruokaa ihmisiltä. Sitä mukaa kuin uusia pentuja syntyy, niitä pitää päästää Suomen luontoon elvyttämään susikantaa.

Tämä edellyttää sitä, että luonnonvaraisille susille on tarjolla riittävästi evästä. Ainakin susisimmilla seuduilla voidaan muutamia maatiloja sopivin välimatkoin pyhittää lammasfarmeiksi, joissa kasvatetaan vapaita lampaita ulkosalla, näppärästi sutten saatavilla. Myös irtokoiria voidaan tarjoilla joutilaimmasta päästä, sillä susi on melko kaikkiruokainen. Ehkä tarjolle voidaan asettaa myös jonkin verran salaattia, kuitupitoisia viljatuotteita ja hedelmiä, jottei keripukki pääse verottamaan elpyvää susikantaamme.

Mutta mahtaako pelkkä tarhasusien lisääminen riittää? Tuskin, lisuketta tarvitaan muualta, Suomessa luontevimmin Venäjältä. Jotta sikäläisiä laumoja saadaan siirtymään Suomen puolelle, kannattaa kyörätä rajan pintaan lehmänraatoja ja muita haaskoja, joiden sulotuoksut houkuttelevat hukkia ylittämään susirajan ja toisaalta karkottavat muita rajanylittäjiä.

Samalla menetelmällä sudet saadaan myös Suomen puolella leviämään tasaisesti ympäri maan, kuten kai EU:n tarkoitus on. Eihän nimittäin siinä ole mitään järkeä, että kaikki vaaditut tuhat sutta olisivat vain Itä- ja Pohjois-Suomessa – silloinhan Etelä-Suomi kärsisi edelleen huutavasta susipulasta.

Tästä päästäänkin loogisesti siihen, että susipeitteen tulee kattaa tasaisesti koko EU:n alue. Jos susia tarvitaan viiden miljoonan asukkaan Suomeen tuhat kappaletta, yli 50-miljoonasiin Ranskaan ja Englantiin niitä uppoaa reilut kymmenentuhatta molempiin, pelkästään Pariisiin ja Lontooseen pari tuhatta ja Brysseliinkin parisataa.

Epäillä sopii, etteivät EU-kumppanimme pysty hankkimaan moista susitokkaa omin voimin, joten Suomelle avautuvat silmänkantamattomat vientinäkymät koko Euroopan susitoimittajana, kunhan vain ensin saamme oman tuotantomme käyntiin. Logistiikka on sikäli helppoa, että tuote jolkottaa itse perille; tarvittaessa voidaan avata Itämeren yli kulkeva hukkaputki, josta otukset eivät pääse karkuun ennen tuloaan määränpäähän.